

желаѣше да са разваля съ Тертера и пребърза да испроводи въ Търново първата му жена, съ почест които приличахъ на званіето ѝ, а Светослава задържа при себѣ си въ залогъ. На Тертера тогьва изнасяше да са отрече отъ съюза съ Ангела, и, за да докаже Андронику своето пріятелство, испрати мѣдъщерята на Епирскыя деспотъ, която бѣше дошла на-гости въ Търново, като годеница на сына му Светослава. Отъ туй увѣренъ повече въ искренното мѣрзположеніе, И-ра склони да му испрати и Светослава, но съ условіе какъто и той да върне назадъ въ Цариградъ Иванъ-Асѣневата сестра, която до тогазъ държѣше за жена. Туй станъ и мирѣтъ са оздравѣли за нѣколко време между Византійцы и Българѣ. Но еднытъ и другитѣ стояхъ бездѣйствени и не предвиждахъ опасността, която ги заплашваше, за да я отблъснатъ, ами са записвахъ токо съ една сватовщина между двата владѣтелни дома. —

Въ таквози положеніе бѣхъ работитѣ въ България, кога нападнахъ Татарытъ (1286). Отъ най-напрѣдъ Светославъ сѣдѣше на-страны; той нѣмаше ёще такова значеніе да са намѣсѣ въ борбата какъто направи послѣ и показа сичката си дѣятелность достойна за наслѣдника на прѣстола, който слѣдуваше ёще да са люлѣ. Светославъ равнодушно гледаше отстраны неговата ордѣя която, като проникнѣ въ сегашната Добруджа, свободно са оправѣкъмъ българската столнина прѣзъ гжстѣя *Дели-Орманъ*, а баща му въ туй време, крайно оплашенъ търсѣше не само помощъ но и убѣжище отъ Андроника. Тертеру нищо не помогнѣ и жертвата, която принеси *Чокасу* или *Цаху*, сыну Ногаеву, въ лицето на дъщеря си *Евфросина* ⁽²⁾, и тя щѣ-нещѣ, трѣ-

(2) Тѣзи е княгинята, съ която нашъ единъ драматическый писатель въ последнѣ време съчини драматъ